

vil møde udelt Forstaaelse ude i Land-distrikterne. Jeg forstaaer det saaledes, at i Sognekommunerne skal Kommunalbestyrelserne med Amsraadets Billigelse træffe Bestemmelse for 4-aarige Perioder om, hvor stort Fradraget skal være, 3 000 — 5 000 Kr. eller et Sted derimellem, men samtidig maa Kommunalbestyrelsen med Amsraadets Billigelse træffe en Afgørelse, der danner Grundlaget for Skatten til Amtskommunefonden. Saaledes har jeg forstaaet det, og hvis det er rigtigt, mener jeg, at det let ude over Landet i de forskellige Amsraadskredse, hvor Fradraget i Snesevis af Kommuner vil komme til at springe fra 3 000 til 5 000 Kr., kan komme til at virke uheldigt, skal vi sige: kollegialt set, Kommunerne imellem, men muligvis er min Opfattelse ikke rigtig, og saa gaar jeg selvfølgelig ud fra, at Ministeren retleder mig.

Promillen skal jeg heller ikke komme ind paa, men i øvrigt glæder det mig, at Promillen i Forbindelse med Fradraget er blevet, som den er. Jeg har været noget i Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at fastsætte en forskellig Promille for Jord og Bygninger, men paa den anden Side er jeg efterhaanden blevet klar over, at en mindre Promille paa Bygninger vil være nødvendig, hvis man anerkender, at de smaa Landbrug har en uforholdsmæssig stor Bygningsværdi. Hvis man i nogen Grad vil bøde paa dette, er det givet, at man maa have en mindre Promille paa Forskelsværdien mellem Ejendomsskylden og Jordværdien end den, man har paa Jordværdien.

Jeg vil sige et Par Ord om den Grundstigningsskyld til Kommunerne, som er indført i Lovforslaget. Uden at kritisere den Hurtighed, hvormed det ærede Over-Skyldraad behandler Vurderingerne, har jeg paa Fornemmelsen, at der selvfølgelig — det gør der over alt i Verden — sker Fremgang, Folk udvikler sig som Regel til det bedre, men hvis Over-Skyldraadets Gennemgang af Vurderingerne ikke i den Tid, der kommer, sker meget hurtigere end i Tiden, der er gaaet, kan der blive Aar, i hvilke det ikke er muligt for den paagældende Kommunalbestyrelse at faa et virkeligt Grundlag for Oprævning af Værdistigningsafgiften. Men da jeg i al Almindelighed af de Bestemmelser, der er indført, har faaet det Indtryk, at det, der tilsigtes, skattemæssigt set, ikke vil komme til at betyde saa overordentlig meget, kunde jeg dog tænke mig at gaa med til denne Bestemmelse om Grund-

værdistigningsafgiften, da det har min Sympati, at vi til Kommunen skal aflevere en Del af den Fordel, vi indhøster paa Grundlag af det offentlige Foranstaltninger. Jeg er imidlertid ikke ganske sikker paa, at de her foreslaaede Bestemmelser er de rigtige. I Øjeblikket er jeg ikke i Stand til at angive noget bedre, men efter min Opfattelse bør vi i Udvalget ogsaa beskæftige os med denne Side af Sagen.

Jeg er udefra blevet gjort opmærksom paa, at de Regler, her er fastlagt for Beskatning af fast Ejendom til Kommunen, maaske i nogen Grad vil komme til at virke uheldigt, for saa vidt angaar Landets Skovbrug.

Jeg erindrre, at der, da vi i 1922 behandlede Statsskatteloven, blev taget visse Hensyn til Skovbrugsejerne og, saa vidt jeg husker, ganske særlig til nye Plantager; selvstændige Skove fik, tror jeg, ogsaa deres Promille nedsat, saa vidt jeg erindrre fra 1,5 til 1,1. Efter dette Lovforslag skal alle betale den samme Promille som en hvilken som helst anden Ejendom i Kommunen. Jeg vil imidlertid gøre opmærksom paa, hvad jeg allerede een Gang har været inde paa, at for Statens Vedkommende kan man sige til Skovvæsenet: I kan godt blive helt fri, det vedrører ikke andre, men hvis man til Skovejerne siger: Eders Afgift efter Jordværdi og efter Ejendomsskyld skal være en anden Promille, end der betales for den øvrige Ejendom, kan det Forhold opstaa, at store, meget værdifulde og maaske til store Kapitaler vurderede Skovarealer i en enkelt, maaske mindre Kommune kan faa en Skattelettelse. De nugældende Regler er ikke nær ens, et Sted svarer man efter almindeligt Hartkorn, et andet Sted efter Skovskyld o. s. v. Men dette kan medføre, at Afgiften bliver betydelig lettet for en Skov, og saa væltes den Skattebyrde, som denne Skov har haft, over paa Kommunens andre Beboere. Jeg er derfor ikke sikker paa, at det vil være let at faa tilfredsstillende Regler indført, hvorved man ved Beskatningen af Skove undgaar at komme ind i en Ordning, der beskatter disse efter deres Afkastnings-evne, eller om man vil, deres Brugsværdi i Forhold til andre Ejendomme. I alt Fald, kommer man ind paa en Ordning, der tilsigter at lette Skovene, maa man være klar over, at Byrderne samtidig forøges for andre Ejendomsbesiddere i Kommunen.

Og saa er der dette, som jeg for saa vidt har berørt nogle Gange, at Skatte-